

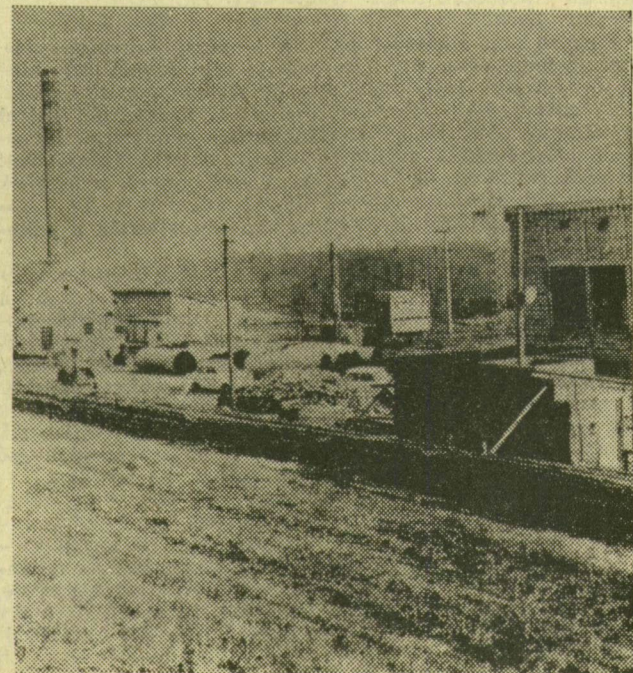
Töltéserősítés folyók mentén

Ar- és belvízvédelmi értekezlet Szegeden

Az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóságon pénteken az illetékes szervek ár- és belvízvédelmi összekötőinek meghívásával értekezletet tartottak. Sódar István osztályvezető az igazgatóság területén végrehajtott ár- és belvízvédelmi fejlesztésről adott áttekintést. A 375 kilométer árvédvonalból az elmúlt két esztendőben összesen harmincöt kilométer töltésszakaszt erősítettek meg, többek között a makói buzgársornál nyolc kilométer, a sámsón—apátfalvi főcsatorna jobb partján hét és fél kilométer, az algyó—tápei szakaszon kilenc kilométer hosszúságban. A belvízvédelmi művek védképességének fokozása terén ugyancsak számottevő előrehaladásról adhatnak számot.

Az eredmények mellett a gondokról, a problémákról is tájékoztatták a megjelenteket. Szóba került egy kivitelezési hiányosság, késedelem, amely miatt a közel múltban másodfokú készültiséget kellett elrendelni. Két éve folytatnak nagyarányú töltéserősítést az algyói olajmező védelmére a vesszősi szivattyútelep körzetében, ahol a szivattyútelep nyomócsövének építése miatt nyitott a töltés. Az Út- és Vasútéptő Vállalat szakaszrútlennél végezte el a munka első fázisát, ezért kötelezték az újbóli építésre, de a meghosszabbított, november végi határidőre sem tudták befejezni a munkát. Közben árhullám vonult le a Tiszán és biztonsági okokból az igazgatóság elrendelte az úgynevezett töltés-

sebhely védelmére a másodfokú, de helyi jellegű készültiséget. Itt meg kell jegyezni, hogy a vízállás még az első fokú védekezést sem tette volna szükségessé, ha nem nyitott a gát. Az építkezés helyén ideiglenes védelmi töltést emeltettek a kivitelezővel, s olyan megelőző intézkedéseket hoztak, amelyek garantálják az olajmező, illetve Tápe és Algyó község védelmét. Mindez bizonyítja, hogy az ilyen fontos építkezéseken megengedhetetlen a szakszerűtlenség, a késedelem, építési munkait.

Acs S. Sándor felvétele
Tiszaszigetnél új, korszerű szivattyútelep épül

Leltároznak a téeszekben

Bár még messze a zárszámadás, a gazdák közösségeiben a december már mindenképpen az évi munkák számbavételét jelenti. A határban már a mélyszántás kivételével befejezettek a munkák, november elejétől, derekától leltározó bizottságok tapossák a sarat, mérlegre teszik, leltározzák a termelőszoövetkezet összes vagyonát. A szokások és a feladatok eltérőek, egy-egy gazdák közösség nagyságától, vagyonától és adottságaitól függően.

A Mihályteleki Új Élet Termelőszoövetkezetben például november 13-án kezdték meg a leltározást. Kilenc bizottságot hoztak létre, 30 téesztag vizsgálja, mér napról napra a közös tulajdonát. Rövidesen befejeződik ez a munka és folytatódik az irodákban, a könyvelésben.

Szeged legnagyobb gazdák közösségében a Felszabadulás Tsz-ben is befejezés előtt a leltározás. November elején a vezetőség megtárgyalta az elkészített leltározási utasítást, jóváhagyása után nyolc bizottság kezdett munkához. Egy-egy bizottság három-öt tagú. A Felszabadulás Tsz-ben is számba vesznek minden állatdarab szerint, minden mázsaterményt, pontos adminisztrációt vezetnek, hogy tiszta képet kapjanak év végére a szövetkezet vagyoni helyzetéről. Annyi már bizonyos, hogy a sok gond és probléma ellenére az idén is tartani tudják a tervezett színvonalat, jövedelmezőséget. Köztudott, hogy az őszi napokban ebben a mammutgazdaságban volt legkritikusabb a betakarítás, a felázott fektek földekén kínos lassúsággal haladt a munka, ugyanakkor egyre-másra romlottak el, mentek tönkre

az erőgépek. Jellemző, hogy éppen az őszi kritikus hónapok következtében alkalmatlanok a tervezettnél 3 millió forinttal költöttek többet. Az őszi esőzések következtében jelentős volt a virágmagkár is. Mindezek ellenére eredményes évet zárt a Felszabadulás Tsz.

Szeged határában húzódik meg az egyik legkisebb, a gyálareti Komszomol Tsz. A leltározást itt december 18-án kezdik meg. Háromtagú leltározási bizottság járja majd a gazdaság földjeit, veszi számba értékeit. Rendezett a szövetkezet pénzügyi helyzete és a nagyon nehéz esztendő ellenére is tisztességes jövedelmet nyújt tagjainak. Garantált készpénzfizetés van ebben a szövetkezetben is, év közben 80 százalékat fizetnek a tagoknak, ilyenkor december

közepe táján kinek-kinek munkája és számlája szerint kiegészítik 100 százalékra. Külön öröm ez, hiszen bőven jut pénz a karácsonyi ajándékozgatásokra, vásárlásokra. Negyedik éve élnek ezzel a módszerrel a gyálareti Komszomol Tsz-ben és a decemberi „kis zárszámadás” alkalmával 300–400 ezer forintot osztanak ki a tagok között.

A termelőszoövetkezetek irodáiban megszáporodtak a tennivalók. Nagyobb a teher a könyvelésen, fizetik az adóhátralékot, lezárják, egyeztetik a kartonokat. Fizetik az évi munkadíjakat, s egyben már alapozódik, készül a jövő évi termelési terv. Az évi eredményes munka után kiállítják mindenütt a bizonyítványt, legtöbb helyen sikerrel.

Sz. L. I.

Bírák eskütétele az Országházban

A megyei és a munkaügyi bíróságok elnökei, valamint a katonai bíróságok elnökei és bírái pénteken letették a bírói esküt Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke előtt, az Országház Munkácsy-termében.

Losonczy Pál méltatta a választott bírák szerepét a szocialista törvényesség biztosításában és az igazságszolgáltatásban, majd az eskütétel után dr. Fülöp Andor, az egri megyei bíróság elnöke a bírák nevében köszönetet mondott a meg-

választásuk során írtuk megnyilvánult bizalomért. (MTI)

Fásítások

A városi tanács és a Hazafias Népfőnt városi bizottsága által meghirdetett és kezdeményezett fásítási programot sikerrel fejezték be a II. kerületi tanács hivatalt területén. A programból kivették részüket a Tiszaparti gimnázium, a tarjáni, a gedői, a rókusi, a Zalka Máté és a Szilléri sugáru általános iskola ta-

Az igények fegyverletétele

Sikk volt legyinteni valamikor (valamikor?) a szegedi színházra, annak is a prózájára. Meglehet, ez a szokássá merevült tamaskodás, fumigáló vélemény a prózatársulatról nem nélkülözötte a jogos indulatokat; üres széksorok előtt tartották az előadásokat, mert nem vonzott a műsorajánlat, a közönség bojkottálta a színházat, mely hasztalan kísérletezett időnként áttörni a fagyos közönyt, falakba ütközött. Azóta persze történt egy s más, a jó darabokról, izgalmas előadásokról leszoktatott nézők többségét sikerült visszacsalogatni (a statisztika szerint feltétlenül), de a hűvös ellenállás hangjait ma is hallani, azokét, akik inkább följárnak Budapestre, ha tehetik, semmint itt unatkoznak.

Okkal mellőzik a színházat, vagy méltánytalanul, nem firtatnám, ezúttal az értekeinket alábecsülők szemléletéről szólnék, melynek enyhébb tünete csupán ez a fajta sznobizmus. Hasonlóan felületes magatartás, mint a tanácstalan tehetőség, aki pénzt festményekbe fekteti, de vásárláskor csak a festő neve, nevének csengése érdekli, maga a kép kevésbé. Az ártatlanabb sznob veszélyesebb rokona a cinikus, a politizáló sznob. Divatok előtt tisztes távolról is gyorsan megnyilatkozó hűség, lefegyverző gesztus, bennfentesség és a mindig jól értesültség titokzatossága jellemzi. Ott kezdődik, ahol az ösztönesség elsápad, a művészet iránti fogékonyság, a kultúra befogadásának elemző igénye átadja helyét az esztétikai magatartás külsődleges, sablonos formáinak. A cinizmus kulturális életünk fertőző betegsége, s egyik legjellegzetesebb diagnózisa a szocialista eszmeiségű művészet lebecsülése. Hogy pártunk politikája csak az ellenes szándékú és tartalmú művekkel szemben emel következetes vétőt, s a kultúra piacán a szocializmus eszméjét és társadalmát nem sértő, alapvetően azonban nem a marxizmus ideológiájának szellemében született alkotások is megjelennek — adott a lehetőség a polgári irodalom, művészetek megismerésére. Az arányok viszont nem mellékesek, a szocializmus és a polgári művészet, irodalom arányai, s ezekre a jövőben fokozottabb figyelem jut. Egészen egyszerűen azért, mert a kultúra fölgyorsult idegenforgalmában, bármennyire is hangoztattuk szükségességét, még mindig nem tudtuk eléggé ösztönözni a mi társadalmunk, a mai valóság szocialista művészetét. „Az irodalom, a művészetek követik a társadalmi életben bekövetkezett változásokat, és egészében a szocialista eszmeiség jegyében fejlődnek — szögezi le a párt Központi Bizottságának novemberi állásfoglalása. — Ugyanakkor a társadalomban meglevő ellentmondások esetenként eszmei bizonytalanságot okoznak, egyes alkotásokban mai életünk problémái felgyújtva, torzítva jelentkeznek, másokban pedig a társadalom, a nép sorskérdései iránt közömbösség tapasztalható.”

Mivel pártunk számol azzal, hogy társadalmunk világnézetileg még korántsem egységes, változatlanul az ideológiai munka egyik legfontosabb feladatát látja a szocialista művészet, ezen belül is súlyozottan a mai valóság problematikáját föl-táró, elemző, elkötelezett marxista irodalom pártoló támogatásában, népszerűsítésében. A ma szocializmust építő társadalma még nincs azon a fontos és megnyugtató helyen irodalmunkban, ahol szeretnénk — kevés alkotás születik, mely mindennapi életünk legizgalmasabb problémáit keresné, kutató, s a fölmerült kérdésekre magas művészi és esztétikai szinten adna választ. S hogy ezeknek a hiányzó műveknek helyére is a polgári irodalom és művészet költözik, egyszersmind olyan látszatot kelt, mintha csak irántuk nyilvánulna meg a közönség, az olvasótábor igénye. Holott voltaképpen kényszerhelyzetéről van szó: kevés a mai szocialista irodalom, mely a társadalom legaktuálisabb kérdéseit vetné föl. A kényszerhelyzet egyenes következménye a polgári irodalom és a mögöttes ideológia iránti nosztalgia, a feszült nyugatra nézés, mint ha a szomszéd réjtje zöldebb lenne. Az ott kérésztűtő divatok, az irodalmi és művészeti élet illékony eseményei, jelenségei felgyújtva érkeznek hozzánk, s mi még hajlamosak vagyunk rágódni, csámcsogni rajtuk, miközben amott már régen „le-nyelték”, más, újabb szenzációkra vadászunk. Ha a mi társadalmunk „izgalma” nem találja frissen az irodalom, nem emelik a kultúra szférájába a művészetek, az éheesen maradt közönség más táplálék után néz.

Lám, „az eredményeinket lebecsülő cinizmus”, melynek megnyilvánulásai ellen következetes és szívós harcot hirdet a párt novemberi állásfoglalása, visszamatol ránk: miért nincs elég kínálatunk, szocialista kínálatunk a kultúra piacán. A cinikust inkább foglalkoztatja a látszat, gyorsan és felszínesen ítél, nem vitatkozik, kapitulációra kényszerít. A cinizmus fertőző betegség, mert magához hajlamosít, dohossá teszi a levegőt, folytonos elégedetlenséget szül, rossz közérzetet, hangulatot kelt. Magatartásformává avatja a nyegleséget, elveszti kontaktusát a realitásokkal, átlépi az erkölcsi normáinkat, lekezelővé, fölényeskedővé tesz, konzerválja a panaszos modort. Számára soha semmi sem jó, ami hazai, a miénk.

A Központi Bizottság ideológiai helyzetünket elemző határozata nem véletlenül sorolja az individualizmus, az önzés, az anyagiasság mellé, mint az erkölcsi normáinkat semmibe vevő, eredményeinket lebecsülő jelenségeket. A cinizmus — kimondva, akár kimondatlanul — politikai magatartás, közvetlenül, vagy közvetve, de ellenséges politika. Ehhez kell tartani magunkat, így nézzünk szembe vele.

Nikolényi István

Megalakult a népfőnt elméleti munkabizottsága

Megalakult tegnap a Hazafias Népfőnt városi bizottsága mellett működő elméleti munkabizottság, melynek tevékenységét az országos munkaközösség irányítja. A dél-magyarországi jellegű munkabizottság első értekezletén jelen volt Tóth János, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsa elméleti munkaközösségének titkára, a népfőnt országos titkárságának osztályvezető helyettese.

A résztvevők elfogadták a munkabizottság feladatait

és programját. A bizottság feladata, hogy segítse a Hazafias Népfőnt politikai nevelő munkáját, a társadalmi feladatok, közöttük főként a hazafias tartalmú, összetevőinek vizsgálatát, közérthető megfogalmazását, hatékony ápolását. Ennek érdekében vitákat kezdeményez — többek között — a szocialista hazafiságról, és a nemzetköziségéről.

Célja, hogy gazdagítsa a mozgalmi tevékenység politikai tartalmát, a társadalmi felmérések alapján pedig tudományos igényű tájékoztatókat készítsen. A munkabizottság tervezi, hogy összegyűjti a népfőnt eddigi működésének történelmi dokumentumait és ezeket az egész társadalom számára hozzáférhetővé teszi. Feladatának tartja még, hogy Szeged és környéke értelmiségét is bevonja ebbe a munkába.

Milyen területeken fejti ki tevékenységét a munkabizottság? Közreműködik a magyar történelmi múlt helyes megismertetésében. Elemzi a népfőnttal kapcsolatos dokumentumokat,

értékeli ezeket és segít az ismeretterjesztésben. Egyben előkészíti a népfőntmozgalom történetével foglalkozó dokumentációs kiadvány, történelmi monográfia megjelentetését. Foglalkozik — egyebek között — a szocialista morál, az emberi magatartásformák, a közéleti aktivitás, a politikai munka eredményessége témájával.

Az elméleti munkabizottság elnöke dr. Rácz János kandidátus, a JATE tudományos szocializmus tanszékének vezetője; titkára dr. Harangozó József, a JATE szakszervezeti bizottságának titkára.

Az elméleti munkaközösség szegedi szekciójában négy munkabizottság alakult. Vezetője: dr. Kanyó Ferenc, az MSZMP Csongrád megyei Oktatási Igazgatósága tanszékvezető tanára; dr. Szántó Imre kandidátus, egyetemi tanár, a JATE magyar történelem tanszékének vezetője, dr. Szabó István, a JATE tudományos szocializmus tanszékének adjunktusa és dr. Horuczi László kandidátus, a JATE filozófiai tanszékének docense.